REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și la următórele Birourĭ de anuncĭurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppeliks Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-riĭ de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inuluĭ Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 107. Brașov, Sâmbătă 13 (26) Maiŭ. 1900.

De ce nu cedéză Cehiĭ?

Mulțĭ au fost de părere, că efectele visiteĭ împĕratuluĭ Francisc Iosif la Berlin se vor arăta mai întâiŭ de tóte în Austria, unde influența germană va ajunge érășĭ de-asupra în politica interióră.

Ceĭ ce bănuiau mai mult că întrunirea dela Berlin va avé un astfel de efect, ba se temeau chiar, că pentru acésta a și fost pusă la cale, erau, firesce, Cehiĭ. Eĭ sciu prea bine cum stau cu Germaniĭ și cu Germania, și décă și scopul principal al amintiteĭ visite împĕrătescĭ a fost altul, eĭ sciu, că tot acolo are sĕ iasă socotéla.

In lupta dintre slavism și germanism, ce decurge ca atâta înverșunare în țĕrile austriace, era dinainte clar și neîndoios, pe care parte va fi Germania cu marea eĭ influință, ce se scie manifesta în atâtea felurĭ, fără a altera cât de puțin formele „corecte“ internaționale ale raporturilor cu statul vecin aliat.

Și tocmai pentru-că erau și trebuiau sĕ fiă în clar despre aceste, Cehiĭ au înțeles, că se află înaintea unuĭ moment decisiv, pentru viitórea constelațiă. Eĭ vĕd, că, décă vor ceda, pășind pe calea înțelegeriĭ pregătită de cabinetul Kőrber, se va întêmpla tocmai aceea, de ce sĕ tem mai mult, ca Germaniĭ în Austria sĕ ajungă érășĭ de-asupra și sĕ ia érășĭ în cârma statuluĭ.

Cu atât mai puțin Cehiĭ pot fi înclinațĭ de a ceda, cu cât, după cum recunósce adĭ organul lor, eĭ nu se pot opri la resolvirea cestiuniĭ dreptuluĭ lor de limbă, ci voesc mai mai mult, voesc sĕ dobêndéscă deplina autonomiă națională a Boemieĭ. Orĭ-ce aplanare provisorică a conflictelor actuale ar însemna numai o amânare și ar slăbi numai poziținea națiuneĭ cehice, depărtându-o mai mult, decât apropiindu-o de ținta eĭ.

Așa raționéză conducĕtoriĭ Cehilor și de aceea s'au hotărît sĕ continue obstrucțiunea în modul cel mai energic, chiar și cu periculul de a-o rupe cu partidele din majoritate, cu care au mers până acuma mână în mână.

Cum-că lucrurile au ajuns așa departe, o dovedesce și limbagiul, ce-l pórtă „Narodni Listy“ în numĕrul sĕu mai nou față cu „uneltirile Polonilor“ din majoritate și în genere față cu partidele din drépta.

Poloniĭ în frunte cu Jaworski și-au dat fórte multă silință în timpul din urmă sĕ mijlocéscă, ca Cehiĭ sĕ se lase de obstrucțiune, dér n'au putut reuși. Una din causele, carĭ, afară de cele amintite, au îndemnat pe Cehĭ a refusa orĭ-ce transacțiune, este și atitudinea șovăitóre a clubuluĭ polon, în sînul căruia o parte înclină tare spre stânga germană și doresce o apropiere de ea. De aceea „Narodni Listy“ atacă pe conducĕtoriĭ clubuluĭ polon în modul cel mai vehement, numindu-ĭ „lacheĭ politicĭ“, carĭ pentru a puté balansa între două luntrĭ, umblă sĕ facă serviciĭ guvernuluĭ Kőrber, scăpându-l de obstrcțiune. Fóia cehică numesce în mânia eĭ întréga „dréptă“ „ofticósă“ și ḑice, că ea nu a adus până acum nicĭ un folos Cehilor.

Este bine calculat atacul vehement al organuluĭ conducĕtor cehic și se vede a fi avut efect asupra celorlalte partide din drépta. Căcĭ, după cum sĕ asigură, în ultima ședință, ce a ținut'o, comisiunea parlamentară a drepteĭ, n'a luat hotărîrea de a o rupe cu Cehiĭ, décă nu vor părăsi obstrucțiunea, cum se credea în general, ci s'a purtat mult mai politicos și precaut, enunciând din nou ca cea mai capitală considerațiă, care trebue sĕ întrécă pe tóte celelalte, necesitatea, ca partidele din drépta sĕ rĕmână strîns unite. Interesul statuluĭ chiar, s'a ḑis, ar pretinde acésta.

Care va fi dér situațiunea, ce o va afla Reichsrathul, întrunindu-se érășĭ după Rosaliĭ? Tot cea de mai 'nainte. Obstrucțiunea cehă va continua, ér o coalițiune contra eĭ, cu ajutorul partidelor din drépta, pare mai puțin probabilă încă ca mai nainte. Nu va rĕmâné decĭ cabinetuluĭ Kőrber, decât: séu sĕ disolve Reichsrath-ul, séu sĕ-șĭ dea dimisiunea.

In orĭ ce eventualitate însĕ luptele nu vor înceta, ci se vor continua cu înverșunare și mai mare.

Titlul de „Episcopus Transylvaniae“. Scim, că ministrul unguresc de culte a fost dat în 1899 un ordin către tóte autoritățile, în care se obliga, ca în corespondența și comunicările lor cu episcopul romano-catolic din Alba-Iulia sĕ folosécă titlul de *„Episcopul Ardealuluĭ“*. Contra acestuĭ ordin au protestat atât conventul bisericeĭ ev. ref. din Ungaria, cât și consiliul de direcțiune al districtuluĭ bisericesc ev. ref. din Ardeal și consistoriul aug. ev. săsesc din Sibiiu, cerênd retragerea ordinuluĭ, care supĕră pe protestanțiĭ din tótă țéra. La protestele acestea a rĕspuns acum ministrul de culte și instrucțiune Iuliu *Wlassics* printr'un rescript cu data de 19 Maiŭ 1900, care tot-odată a fost adresat și tuturor autorităților municipale.

In rescriptul sĕu ministrul face istoricul afacereĭ și arată motivele, ce l'au îndemnat sĕ dea ordinul amintit. Spune, că episcopul rom. cat. Majlath din Alba-Iulia 'i-s'a adresat cu rugarea, că după-ce autoritățile și oficiile îl întituléză acum „episcop rom. cat. de Alba-Iulia“, acum „episcop catolic de ritul latin din Ardeal“, sĕ binevoéscă a îndruma pe ceĭ care-ĭ privesce, ca în scrisorile și actele, ce 'i-se adreséză, sĕ foloséscă titlul de „episcopul Aradealuluĭ“, care-ĭ compete pe basă istorică. In urma acésta ministrul a studiat cestiunea și după-ce s'a convins, că în mai multe legĭ ale Ungarieĭ și Transilvanieĭ, apoi în documente etc. ocură numirea respectivuluĭ episcop de *„Episcopus Transylvaniae“* și „Episcopus Transylvaniensis“, a dat ordinul amintit, fiind-că nu consideră titlul de „episcop al Ardealuluĭ“ ca alt-ceva, decât, ca un titlu folosit în timpurile mai vechĭ, cu care nu se póte aduce în legătură conceptul contrar dreptuluĭ public de adĭ, séu care sĕ vatĕme principiul parităţiĭ egale a bisericelor.

Asigură mai departe ministrul, că departe stă de el tendința, de-a da óre-care însĕmnătate titluluĭ „de episcop al Ardealuluĭ“ și consideră eschisă orĭ-ce interpretare în sensul, că prin acest titlu se lovesce în paritatea bisericelor și în posiția legală a celorlalțĭ episcopĭ. Dér tocmai pentru acésta și pentru-ca amintitul ordin sĕ nu fiă fals interpretat, declară d-l Wlassics, că recunósce ca *deplin îndreptățită și legală* și folosirea titluluĭ de *„episcop romano-catolic ardelean“*, căcĭ și acest titlu obvine în legile ungare și transilvane, în documente etc.

In cestiunea confiscăriĭ libeluluĭ privitor la baniĭ colectațĭ pentru ridicarea unuĭ monument pe mormêntul luĭ Avram Iancu, sĕvîrșită de poliția din Sibiiu, comitetul central al Asociațiuniĭ, după cum ni-se comunică, a luat urmĕtorul conclus:

„Raportul despre predarea libeluluĭ se ia spre scire.

„Comitetul ia act cu regret de dispozițiа poliției, ca libelul sĕ se predea „imediat“ în posesiunea eĭ, și deórece procesul intentat contra deponentuluĭ încă nu este decis în ultima instanță, *decide a se înainta la ministrul de interne o remonstrațiune* pentru restituirea libeluluĭ confiscat până când autoritățile competente vor decide definitiv asupra sorțiĭ aceluĭ deposit“.

Ce va fi la tómnă?

„Budapesti Hirlap“, adĭ organ guvernamental, care 'șĭ primesce de obiceiŭ informațiunile politice asupra situațieĭ din monarchiă dela bărbațĭ, carĭ sunt în mĕsură a cunósce mai de aprópe desfășurarea evenimentelor, — publică nisce contemplațiunĭ interesante asupra proximuluĭ viitor. Ĕtă cum judecă situația de față și viitóre în ambele state dualiste „un distins bărbat de stat maghiar“, care a avut prilej de a convorbi cu unul din redactoriĭ numiteĭ foi:

— Koerber trebuia sĕ cadă deja. Acésta o pretinde parlamentarismul. Dér Koerber nu va cădé. El are la mână o largă împuternicire dela împĕratul. In el se încred acum. Misiunea luĭ Koerber este, că décă nu va fi în stare sĕ desarmeze obstrucțiunea Cehilor la împrumutul de investițiune, atuncĭ *sĕ disolve „Reichsrath“*-ul, și întrucât n'ar puté sĕ compună o cameră cu care sĕ pótă lucra, atuncĭ se întroducă pe Austria în lumea unuĭ *absolutism* cu miros de constituțiune. D-l Koerber e capabil sĕ facă acésta. Nu-ĭ trebue decât un autograf împĕrătesc, apoi un general înțelept și energic....

Décă în Austria se va face ordine, adecă de vor renunța Cehiĭ la obstrucțiune: *nu va fi ordine în Ungaria*, adecă *la tómnă vom avé alegerĭ nouĕ* cu lupte confesionale, cu mĕsurarea forțelor între puterĭ ascunse și a urelor, ce coc sub spuză, apoi, după tóte prevederile, cu *mulțĭ banĭ*. Nu de mult a fost în Bănat o alegere. Noul și tênĕrul deputata ḑis, atuncĭ, că alegerea luĭ este cea dintâiu alegere curată în Ungaria. L'au întrebat: cât te-a costat? Și a mărturisit: *32.000 coróne.* L'au ales aprópe cu unanimitate, fiind-că avea legăturĭ familiare și pe lângă asta și ceva popularitate. Gândiți-vĕ acum, ce va fi la nouĕle alegerĭ generale?....

Acesta are sĕ fiă viitorul proxim în Ungaria, décă ordine se va face în Austria. Dér abia cred sĕ se facă ordine. Și décă nu va fi, atuncĭ trebue sĕ fiă la noi. Pe când dincolo pocnesce sbiciul și se aude zuruitul cătușilor absolutismuluĭ, politica Ungarieĭ ia posițiă espectativă, pentru-ca printr'o grabnică întórcere *sĕ se tocméscă pe pielea constituționalismuluĭ austriac*, pe una din condițiile fundamentale ale pactuluĭ din 1867. Asta va fi revisuirea art. de lege XII: 1867, o creațiune elastică acésta, care va ținé cont și de constituționalismul și de absolutismul austriac. *Planul, în mare, e pregătit deja.* Dér în Austria nu este nevoie de planurĭ nouĕ și de legĭ nouĕ, ci de sentimente nouĕ. In Ungaria însĕ *parlamentul actual, care șĭ-a perdut tot creditul si care moralicesce e corupt*, nu póte fi autorisat sĕ facă cârpăcélă în marea operă a luĭ Deak.

Fundațiunea Universitară Carol I.

Marțĭ, 9 Maiŭ, întru amintirea înființăreĭ „Fundațiuneĭ universitare Carol I“, s'a ținut la ora 1 d. a., în sala bibliotecei, conform regulamentuluĭ, o ședință solemnă, sub președenția d-luĭ ministru al cultelor și instrucțiuneĭ publice.

D. rector al Universitățiĭ, sub a căruĭ înaltă priveghiere e pusă Fundațiunea, a ținut un discurs, prin care a arătat progresul studiilor universitare în România, dela modestele lor începuturĭ de acum 40 anĭ până la desvoltarea lor actuală, când numai în Universitatea din Bucurescĭ se află înscrișĭ 2.700 studențĭ.

Insistând apoi asupra celor douĕ caractere, ce trebue sĕ distingă învĕțământul superior la noi, anume: ducerea mai departe a sciințeĭ și naționalisarea cercetărilor scienţifice, care sĕ facă cunoscut în primul rênd țéra și naționalitatea nóstră, d-l rector constată cu plăcere avêntul, ce din ambele puncte de vedere au luat studiile universitare la noi, mai ales sub conducerea tinerelor elemente, întrate în învĕțământul superior.

D. rector termină aducênd mulțumirĭ, în numele Universitățiĭ, M. S. Regeluĭ pentru înființarea „Fundațiuneĭ universitare Carol I“, de atât de mare ajutor pentru studențime.

După aceea s'a cetit de către d. bibliotecar, raportul către M. S. Regele despre mersul acesteĭ instituțiunĭ.

La acéstă solemnitate au asistat: D. I. Kalinderu, administratorul domeniilor Coróneĭ, membru al Academieĭ Române; D. G. I. Lahovari președinte al înalteĭ Curțĭ de compturĭ; Prof. dr. E. Pușcariu, secretar general al ministeruluĭ instrucțiuneĭ publice; D Louis Basset, secretarul M. S. Regeluĭ; P. S. Pimen Georgescu, directorul internatuluĭ teologic; Prof. dr I. Toma Tomescu; Prof. Prangrati; Prof. Petricu; Prof. David Emanuel; Prof. dr. Minovicĭ; D. G. D. Mirea, directorul școleĭ de Arte-frumóse; D. I. Rozescu, epitropul așeḑămintelor Nifon; D. Th. Costescu, directorul liceuluĭ Traian din Severin, precum și un mare numĕr de studențĭ și studente.

După ședință d. ministru dr. C. I. Istrati, împreună cu d. rector și d. bibliotecar al Fundațiuneĭ, au avut onóre de a fi primițĭ de M. S. Regele.

D. C. Dumitrescu-Iașĭ a presentat Majestățeĭ Sale raportul asupra mersuluĭ instituțiuniĭ, ér d. Al. Tzigara Samurcaș un volum, cuprinḑênd tesele absolvențilorr universitarĭ din Bucurescĭ și Iașĭ. tipărite în decursul anuluĭ din fondurile Fundațiuneĭ.

M. S. Regele a binevoit sĕ arate înalta-ĭ satisfacțiune pentru progresele Fundațiuneĭ și se încuviințeze publicarea raportuluĭ. (Din acest raport vom publica amĕnunte în nr. de mâne).

Esposiţia română din Paris.

Diarul „*Figaro*“ din Paris a publicat următórele asupra Esposiţiei României în Paris:

In acelaşĭ timp cu Tunisia, România ne deschidea porţile sale. N'ai când sĕ te plictisescĭ la Esposiţia, orĭ ce ar spune unii.

Noi am mai descris altă-dată acest plăcut şi sumtuos pavilion al României, unde d. Formigé a întrunit într'un mod ingenios tipurile de architectură cele mai celebre ale artei române — adecă bizantină — din veacurile al XVII-lea şi al XVIII lea.

In interior sunt grupate productele secţiunei: minerale, granturĭ, metalurgiă, hârtiă, postavurĭ etc. Esposiţiunea de sare gemă — una din bogăţiile României — va fi mult privită. Diferitele varietăţĭ de sare gemă sunt representate prin blocurĭ de grosimĭ diferite, printre carĭ se admiră un glob de doi metri diametru, aşedat pe un piedestal de 1 metru şi 50 înălţime.

La primul etaj se merge pe o scară monumentală, înfrumseţată cu bogate covóre şi care domină marele dom de aur al pavilionului. La drépta sunt esposiţiile fórte interesante ale serviciilor publice; la stânga este esposiţiunea retrospectivă, unde figurézā faimosul tesaur dela Pietrósa în aur masiv, ornat cu pietre scumpe (o amintire dela Alaric, Regele Visigoţilor, nicĭ mai mult nicĭ mai puţin!); stofe şi broderii religióse fórte alese, cărţĭ de liturghiă şi în sfîrşit o evangheliă-manuscript — un capo d'operă — esecutat de către Regina României (Carmen Sylva) şi oferit catedralei de Argeş.

D. D. Ollănescu, comisar general, asistat de principalii sĕi colaboratorĭ, d-nii G. Sterian, George Bengescu şi N. Cucu, primiau în pragul pavilionului pe numĕroşii învitaţĭ. S'au aplaudat mult cuvintele de bună sosire, ce le-au fost adresate.

„România, a dis d. Ollănescu, a ţinut „sĕ figureze la Esposiţiunea din 1900, nu „pentru că a avut dorinţa de a stabili o „comparaţiune între industria sa şi aceea „a altor ţĕrĭ, ci pentru-că ea ţine a se in„strui. Prin esposiţiunea, ce ea a realisat în „acéstă mare adunare internaţională, ea „crede totuşĭ, că şi-a afirmat esistenţa sa „din punctul de vedere industrial, intelec„tual şi politic şi că a demonstrat, că e o „ţéră de viitor“.

Visita oficială terminându-se, s'a trecut paserela Alma, ajungênd în spatele Mexicului la plăcutul pavilion al restaurantului român, unde amabilul comisar general oferea un lunch amicilor sĕi.

Intrunire fórte elegantă într'un cadru fermecător: musică de ţiganĭ, toaste şi florĭ distribuite învitaţilor.

România, termină confratele parisian, chiar când nu-i la ea, rĕmâne stăpână în arta de a practica ospitalitatea.

Cronica externă.

Contra-visita împĕratului Wilhelm. Abia a plecat împĕratul Francisc Iosif dela Berlin şi s'a şi svonit, că împĕratul Wilhelm, însoţit de prinţul de corónă german, îi va face o contra-visită a. c. Acum se anunţă, că încă nu s'a luat nicĭ o disposiţiune din nicĭ o parte cu privire la acésta visită; că împĕratul Wilhelm a avut intenţiunea sĕ feliciteze pe înaltul sĕu client în persónă în Viena cu ocasiunea dilei nascerei acestuia 18 Aug., dér a renunţat, fiind-că Francisc Iosif voesce sĕ petrécă diua acésta în cercul restrîns al familiei sale; contra-visita, firesce, se va face cu tóte acestea, dér nu se scie când.

Bavaresii şi Pruşii. Mare sensaţiă a făcut în cercurile politice berlinese un discurs, ce l'a ţinut prinţul Ludovic de Bavaria în Straubing, pe care îl comentézā viu tóte foile berlinese. Ele declară, că nu pot nicĭ-decum pricepe, de ce prinţul Ludovic a vorbit despre aceea, că Bavaresii nu vor sĕ fiă fraţĭ mai puţin consideraţĭ în imperiul german; cu alte cuvinte nu vor sĕ fiă luaţĭ peste picior de Pruşĭ. Firesce, Berlinesii asigură, că Pruşilor nicĭ prin gând nu li-a trecut de a disputa Bavariei egal indreptăţirea în imperiu. Póte fi, dér tot aşa de firesc este, că proverbiala aroganţă şi îngâmfare prusiană, nu o singură dată a trebuit sĕ amărască pe fraţii Bavaresĭ.

O notă ruséscă către Turcia. Ambasada rusésca a predat Marţia trecută Pórtei o notă energică cu privire la constanta împiedecare a liberei comunicaţiunĭ a *Armenilor* la graniţa ruso-turcéscă. In notă se arată trista situaţia a Armenilor în districtele mărginaşe, carĭ fiind prigoniţĭ de Curdĭ, strîmtoraţĭ de incassatorii de dare şi siliţĭ cu forţa de a trece la islamism, *emigrézā mereu în Rusia*, aşa că numĕrul Armenilor aşedaţĭ în Caucas, cresce mereu. Mai departe nota se plânge asupra atitudinei autorităţilor turcescĭ, carĭ chiar şi acelor comercianţĭ şi industriaşĭ armenĭ, carĭ au pasapórte în regulă turcescĭ şi trec în afacerĭ peste graniţa rusésca, *nu le permite de a se mai întórce în Turcia*. Nota pretinde în fine de a pune capĕt odată acestor miserii. Din partea rusésca se asigură, că afacerea atinsă în acéstă notă va trebui sĕ ia un caracter serios, décă Pórta nu va remedia acele stărĭ.

SCIRILE DILEI.

— 12 (25) Maiŭ.

Căsĕtoria moştenitorului de tron. Dilele trecute s'a străcutat în mai multe foi din strĕinătate scirea, că presumtivul moştenitor de tron *Francisc Ferdinand D'Este* se va căsĕtori cu contesa *Maria Cotek* şi că monarchul şĭ-a dat deja învoirea la acéstă căsĕtoriă. Nicĭ nu s'a uscat bine tiparul amintitelor foi, şi diarele oficióse din Viena au desminţit scirea. Cu tóte acestea două diare din Berlin afirmă pe basa informaţiunilpr din Viena, că căsĕtoria din cestiune se va face de sigur şi că Majestatea Sa monarchul nu mai pune acum nicĭ o piedecă. „*Lokalanzeiger*“ dice, că e un „eveniment deosebit“ acéstă căsĕtoriă, ér „Berliner Tagblatt“ spune, că acum e vorba, ca scirea despre evenimentul acesta sĕ-şĭ priméscă confirmare oficială în publicitate.

Invenţiunile unui inginer român. Un inginer dela căile ferate române, anume G. Popescu, a inventat o încuetóre pentru case, cu totul nouă, dér care nu mai póte fi deschisă de nimenĭ. Orĭ-ce chee falsă este aruncată de un resort mecanic la un metru distanţă. Invenţiunea a fost cercetată la Berlin, Londra şi Paris. Un esemplar se află depus la esposiţia din Paris, ér altul va fi presentat dilele acestea M. S. Regelui. Acest demn inginer a mai inventat şi un aparat, care pus în legătură cu firele telegrafice, póte înscrie tóte telegramele, ce trec prin acele fire.

Sfinţire de drapele. Marţĭ séra la órele 8 s'a făcut la palat în Bucurescĭ sfinţirea drapelelor batalióнelor 7 şi 8 de vênătorĭ. înfiinţate acum. La órele 5 d-l căpitan Ştefănescu, adjutantul comandantului pieţei, s'a dus la arsenal, pentru a lua emblemele, pe care le-a dus la palat, împreună cu d-l major Corivan, unde vor fi aşedate în sala drapelelor. Toţĭ ofiţerii generalĭ şi superiorĭ, în ţinută de serviciŭ, au fost arangiaţĭ în sala de ceremonii a palatului, în partea drépta. Comandanţii batalióнelor, un ofiţer de fiă-care grad, un adjutant, un caporal şi un caporal-furier au representat batalióнele. Mercurĭ la órele 9 drapelele au fost duse la Metropoliă, unde vor primi bine-cuvêntarea bisericéscă.

Casina română din loc va ţiné Duminecă, la 3 óre d. a., adunare generală.

Unde nu va fi recoltă. Din Biharudvari (comit. Bihariei) se vestesce, că îngheţul şi bruma din 12—13 Maiŭ n. a pricinuit pagube colosale în ţinutul acela. S'a nimicit sĕmĕnătura de secară a 4—500 jugăre de pămênt. Arêndaşii au abdis contractele încheiate cu secerătorii, căcĭ nu vor avé ce secera. Poporul nu va avé de lucru şi mulţĭ economĭ, deşi au sĕmĕnat de trei-orĭ, nu vor avé nicĭ o recoltă.

10 Maiu în Constantinopol. „*Agenţia Română*“, comunică următórele din Constantinopol, 23 Maiŭ: Cu prilejul sĕrbătórei naţionale de 10 Maiu, o strălucită recepţiune a fost adĭ la legaţiunea română. Preşedintele coloniei românescĭ a rostit un discurs patriotic, aducênd felicitările coloniei pentru M. S. Regele şi familia regală. Dl. Ghica-Bragadir a rĕspuns în terminĭ mişcătorĭ. Sultanul, marele-vizir şi ministrul afacerilor streine au trimis felicitările lor prin înalţĭ funcţionarĭ, carĭ au esprimat urărĭ pentru M. S. Regele Carol şi familia regală. D. Ghica-Bragadir a mulţumit. D-sa a întors adĭ chiar visitele înalţilor funcţionarĭ.

Sentinţa în procesul omorului dela Sătmar. Alaltăerĭ séra târdiu s'a sfîrşit desbaterea în procesul omorului dela Sătmar, despre care am dat erĭ câte-va amĕnunte. Pe basa verdictului curţii cu juraţĭ, tribunalul a osîndit la **mórte prin ştrêng** pe ucigaşul *Zsoldics* Mihaly şi pe instigatorul la făptuirea crimei *Papp* Béla; ér pe *Papp* Zoltan pentru *complicitate la 8 anĭ temniţă* şi pierderea funcţiunei pe timp de 5 anĭ. Contra sentinţei s'a anunţat apelaţiune. La întrebarea preşedintelui, décă acusaţii doresc sĕ céră graţiă: *Papp* Bela a rĕspuns că *nu*, *Zoldics* că *da*.

Turburărĭ în Anglia. In *Dover* s'a aranjat dilele aceste o serbare din incidentul liberării Mafekingului. Cu prilejul acesta mai mulţĭ participanţĭ la conductul cu torţe, au atacat pe comerciantul *Browne*, care nu este amic al rĕsboiului. Poliţia n'a luat nicĭ o mĕsură de apĕrare. Iscându-se turburărĭ, făptuitorii au spart geamurile tuturor prăvăliilor vecine şi au făcut pagube însemnate. — In *Leeds* 3000 de ómenĭ au asediat casa unui cetăţén cu numele *Luptan*, care încă e contrarul rĕsboiului. — In *Harlesden* a fost insultat un comerciant de sĕminţurĭ, care simpatisézā cu Burii. — Cu ocasiunea procesiunei din *Northampton* într'un cupeu iluminat a esplodat o cantitate de iérbă de puşcă. — In Londra, la Mansion House s'au sĕvêrşit jăfuirĭ pe stradă. Insuşĭ lord-mayorul Londrei privia, cum o cétă de pungaşĭ au dat năvală peste o jertfă, i-au furat tóte valorile, apoi le-au împărţit „frăţesce“. Cam aşa au sĕrbătorit Englesii liberarea Mafekingului.

Al cui este câştigul? In anul 1896 inginerul german August Albach a depus ca amanet la cassa de păstrare din Pojega un los dela loteria ungară. Mai târdiu cassa a fost jefuită şi între altele a fost furat şi losul amanetat de inginerul Albach. Losul semnat cu nr. crt. 355—35 s'a sortat în Novembre anul trecut cu câştig de *150.000 fl.* Inginerul aflând de asta, s'a dus la Budapesta, ca sĕ-şĭ ridice banii. In ministerul de finanţe însĕ 'i-s'a dat sfatul, sĕ clauseze losul, ceea-ce s'a şi făcut. Nu de mult s'a presentat în ministerul de finance un locotenent dela infanterie şi arătând losul cu câştigul, pretinse sĕ 'i se plătéscă banii. 'I-s'a spus însĕ, că losul este clausulat. Locotenentul, care mersese la ministeriu însoţit de un funcţionar al „băncei comerciale ungare din Pesta“, spuse, că el a cumpărat losul la banca din Triest. Acum se va nasce un interesant proces în causa dreptului de proprietate asupra losului cu norocul. Se speră, că cu ocasiunea acésta se vor descoperi şi autorii furtului prin spargere dela Pojega.

Cu bicicleta la Paris. D. A. Pucher, cunoscutul biciclist din Bucurescĭ, va întreprinde în cursul lunei Iunie o călĕtoriă cu bicicleta la Paris. Itinerarul stabilit e următorul: Bucurescĭ, Ploiescĭ, Braşov, Budapesta, Viena, München, Strasburg, Nancy, Paris. Distanţa totală e de 2 600 chilometri. Plecarea va fi în diua de 24 Iunie şi sosirea la Paris e fixată pe diua

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Mareşalul Suvorov.

— Fine. —

Potemkin era despotic şi cu inimă de piétră; timiditatea lui era întrecută numai de nesocotinţa lui, ambiţiunea, îngâmfarea lui o întrecea numai măestria lui de a linguşi; el dăruia milióne amorezelor sale, pentru aceea rĕmânea însĕ dator pentru nimicurĭ şi jăfuia pe sĕracĭ. Suvorov putea sĕ vadă suferind bolnavĭ şi sĕracĭ, el da pomană cu amêndouĕ mânile, dăruia tot ce avea celor lipsiţĭ şi împrumuta chiar dela cei din jurul sĕu banĭ, ca sĕ ajute celor nenorociţĭ, căcĭ dicea: „numai atuncĭ când ajută pe de-aprópele sĕu, omul se asémĕnă cu Creatorul sĕu“.

Şi Suvorov era mândru ca Potemkin; dér nu înceta de a fi jovial, nu se ofensa, décă soldaţii sĕi rîdeau asupra obiceiurilor sale originale; el rîdea şi se bucura împreună cu ei...

Cultura lui Suvorov era mai seriósă. Când voia vorbea despre arta de rĕsboiŭ, despre Hannibal şi Cesar, despre Turennes şi despre greşelile şi virtuţile marilor beliducĭ din timpul vechiŭ şi nou, despre baionete şi tunurĭ, ca un adevĕrat învĕţat militar. Dér nu era închipuit pe cunoscinţele sale; „nu sciu nimic“, dicea el, „n'am învĕţat nimic, sunt fără de nicĭ o crescere, cu drept pot fi numit vandal. Era sincer şi cu frica lui Dumnedeu, căcĭ dicea: „frica lui Dumnedeu este începutul înţelepciunei“; nu putea sĕ sufere însĕ fariseismul celor ce se prefăceau a fi religioşĭ. Când, după lupta sa de pe St.-Gotthard, 'i-se deschiseră în fine porţile ospiciului Capucinilor, stariţul mănăstirei îl poftì la mâncare. „Nu, cuviósе părinte“, rĕspunse Suvorov, „deşi suntem flămândĭ, voim totuşĭ sĕ ne facem mai întâiŭ rugăciunea, ţîneţi-ne o liturgie şi apoi vom merge la masă“.

Potemkin îşĭ anunţa cu mare gălăgiă victoriile, Suvorov era laconic. Când a dat asalt asupra localităţii Praga şi avea sĕ plece la Varşovia, Suvorov a raportat scurt împĕrătesei: „Praga fumegă, Varşovia tremură. Pe şanţurile dela Praga. Suvorov“. După-ce a fost luată şi Varşovia, scrise: „Ura! Varşovia e a nóstră. Suvorov“. Impĕrătésa a imitat stilul sĕu şi a rĕspuns *generalului*: „Ura, *mareşalul* Suvorov. Catarina“. Mai scurt n'au fost anunţate şi rĕsplătite victorii marĭ. Când Suvorov a cucerit Ismailul, el scrise: „Stégurile rusescĭ fâlfăe pe zidurile Ismailului“. Altă-dată scrise: „Corpul Strakowsky nu mai este“. Când amicul sĕu, prinţul Josias de Coburg l'a rugat de lângă Focşanĭ sĕ-i dea ajutor în contra Turcilor, i-a scris pe dosul scrisorii numai un cuvênt: „Idn. Suverov — Vin“, şi el venì. Când şi-a aşedat tabĕra lângă Austriacĭ, prinţul l'a rugat sĕ vină la el, a primit însĕ rĕspunsul: „Bogu molitssa — se rogă lui Dumnedeu“. A doua-óră 'i-s'a împărtăşit trimisului: „Uşinajet — cinézā“. A treia óră 'i-s'a rĕspuns: „Spit — dórme“. Numai cel dintâiŭ cuvênt a fost adevĕrat: el se închina. Dér nicĭ n'a mâncat, nicĭ n'a durmit, ci şedea în vêrful unui pom înalt şi privea la posiţiunea inimică. El nu voia sĕ-şĭ pérdă timpul cu conversaţiunĭ nefolositóre. La revĕrsatul dilei el se presentă la prinţul, schiţă planul sĕu, puse îndată óstea în mişcare şi nimici pe inimicul mult mai numĕros...

Pentru bunĕtatea inimei sale pledézā faptul, că iubia mult musica. Ea îndoiesce şi întreesce armata, dise el; cu crucea în mâna preotului nostru, cu stégurile fâlfăinde şi în sunetul musicei am luat Ismailul.

Arta sa rĕsboinică şi-a creat'o însu-şĭ. „Arta mea de rĕsboiu“, aşa o definesce el însuşĭ cu scurţimea lui caracteristică, „se împarte în două părţĭ: orientare şi iuţélă. Spre a purta rĕsboiŭ trebuesc banĭ, dér mai mult timp. Eu nu lucrez în óre, ci în minute. A da o lovire grabnică şi a esploata victoria prin neamânata urmărire a inimicului fugar, este lucrul de căpeteniă. Nu desconsider cunoscinţa necesară a tacticei; este însĕ mai bine, décă tactica ne cunósce pe noi şi ne înţelege; cel mai bun lucru însĕ mi-se pare: a învinge chiar décă acésta n'a fost tactic“. Nu trebue sĕ se crédă, că nu preţuia arta inginerésca, el arăta numai, că fortăreţele nu sunt un mijloc neapĕrat, spre a ţiné în loc pe învingĕtor. Avea predilecţia pentru atacurile cu

de 16/29 Iulie. Dela Paris, Pucher se va întórce în automobil.

Impĕrătésa Germaniei și esamenul de maturitate. Se scie, că în orĭ-ce familiă se consideră de mare eveniment, când studentul a trecut norocos peste esamenul de maturitate. Și asta nu e numai la familiile mai sĕrace, dér și la cele bogate, ba chiar și în familiile împĕrătescĭ, unde mama e devotată crescerei și educațiunei fiilor. Din incidentul aniversării seculare a academiei din Berlin, representanții corporațiunilor scientifice din străinătate, au fost invitațĭ de părechea domnitóre germană la un dejun. La masă s'a vorbit între altele și despre aceea, cum șĭ-a sfîrșit moștenitorul de tron studiile medii. Lucrul o interesa fórte mult pe împĕrătésa Augusta, care e renumită ca mamă. Când s'a vorbit de esamenul de maturitate al principelui, împĕrătésa se întórse către profesorul *Sucs* din Viena și a dis: „Intr'adevĕr sunt fericită, că fiiul meu a trecut cu succes esamenul de maturitate; mi-a căḑut prin acésta o piatră de pe inimă".

Proiectarea unui tren-minune. In Anglia se proiecteză construirea unui tren electric între Lyerpool și Manchester c'o viteză de 2·9 chilometri pe minută. Cele două orașe sunt într'o depărtare de 56 chlm, și un tren accelerat dela noi n'ar puté sĕ facă drumul acesta decât în $1\frac{1}{2}$ óră. Trenul-electric proiectat însĕ va percurge distanța amintită în 19 minute.

Grevă de călăi. Intre multele felurĭ de greve, ce aḑĭ sunt la ordinea ḑilei, de sigur că cea mai interesantă este greva călăilor chinezĭ. Călăii din „imperiul ceresc" amenință, că nu vor mai decapita nicĭ un om, décă guvernul nu le va ridica lefile. Adevĕrat, că léfa călăului în China este de tot mică: pentru o decapitare nu primesce decât 1 franc. Noii „greviștĭ" cer 2 francĭ de fiă-care cap.

Telegrame din Mafeking. Umorului engles nu-i strică nicĭ praful de pușcă. Asta s'a dovedit cel puțin sub durata blocării Mafekingului. *Sarah* Wilton, corespondenta îndrăsnéță a ḑiarului „Daily Telegraph" a trimis o telegramă, în care spune: „Dejunăm cârnațĭ pregătițĭ din carne de cal, prândim cotelette de catâr și cinăm tocană de lăcuste. Ne simțim escelent". O altă telegramă a trimis primarul din Mafeking lordului Roberts în 9 Maiŭ. Étă-o: „Suntem bine, dér stomacul ne cârâe".

La loteria pentru Casa națională se póte câștiga: o fórte frumósă garnitură de masă cu o jardinieră mare, 2 jardiniere laterale, 2 platourĭ pentru bombóne, 2 girandole și 12 tacâmurĭ complete, tóte de argint, în preț de *10.000 coróne*; o broșă și cercei de briliante, în preț de *3000 cor.*; o garnitură de argint pentru ceai și cafea, cu masă, în preț de *1000 corone;* 2 girandole de argint, în preț de *1000 corone*; o agrafă, un colier, braslete, broșe, corfițe, fiă-care în preț de *500 cor.*; braslete, broșe, o corfiță de argint suflat cu aur, o jardinieră aurită, un orologiu și lanț de aur pentru bărbațĭ, în preț de 200 cor.; 4 corfițe, 2 părechĭ de sfeșnice, 2 dose pentru ținut zaharul, 2 țigărare în etuiurĭ, tóte de argint, fiă-care în preț de *100 cor.*, și încă o mulțime de alte obiecte (dose, broșe, brêne, ace de cravată, braslete, etc.), fiă-care în preț de 50—10 coróne. Terminul sorțirei câștigurilor e *31 Maiŭ st. n.* Losurĭ se capĕtă la biroul Asociațiunei în Sibiiu și eventual încă la câte-va băncĭ și librării românescĭ. *Un los*, cu care se póte dobêndi câștigul principal, de pildă, în valóre de 10,000 coróne, *costă numai 1 cor.*

Rĕsboiul din Africa sudică.

Scirile mai nouĕ de pe câmpul de rĕsboiu spun, că lord *Roberts* a plecat cu armata sa din Kroonstad. Roberts a plecat spre miadă-nópte. Generalul *French* a trecut deja la sud peste rîul Rhenoster, ér *Hamilton* la ost, după micĭ lupte cu Burii, a silit pe *De Wette* sĕ se retragă și a ocupat Heilbron. De Wette s'a retras pe țĕrmul nordic al rîului Rhenoster, und se ḑice, că Botha și Steyn pregătesc o mare resistență. Aicĭ șĭ-a adunat Botha tóte tunurile marĭ, între carĭ câte-va tunurĭ Creuzot.

Burii fortifică *Johannesburg*, ei fac acolo șanțurĭ de-alungul rîului Klip și în partea nordică a orașului.

Ordinea de luptă a Englesilor este, în scurt ḑis, următórea: la flancul drept, Vynburg, stă generalul *Rundle*, la flancul stâng, pe țĕrmul stâng al rîului Vaal, stă lord *Methuen*; *Hunter* și *Barton* au misiunea de-a reconstrui linia ferată dintre Fourteenstreams și Ootsi și apĕrarea acestei linii.

Buller, care de câte-va ḑile se află în New-Castle, a dat, cum scim, un ordin de ḑi, în care face cunoscut, că din Transvaal a năvălit érășĭ în Natal o trupă de Burĭ, care a ocupat *Laingsneck*, părăsit ḑilele trecute de Englesĭ. Buller a făcut în Natal esperiența, că Burii, pe carĭ mai înainte îi numise „o bandă neorganisată și demoralisată", au prins o companiă a colonelului *Bethune*, afară de acésta Burii au transportat în Vryheid un tren întreg cu bagaje, fără de a perde un singur om măcar. Din incidentul acesta fóia englesă „Morning Leader" scrie: „De sigur inimicul n'are sĕ învețe nimic dela noi, dér póte sĕ ne învețe pe noi multe de tóte. Afară de Paardeberg, nicĭ-odată nu ni-a succes a prinde ariergardele lui în retragere și chiar și la Paardeberg Burii au sciut sĕ-șĭ scape tunurile grele din mânile lui Roberts și French, deși cel din urmă este cel mai bun general de cavaleriă din câțĭ îi avem".

Intr'aceea se vestesce, că Burii sunt decișĭ a continua rĕsboiul până la ultimul om. O telegramă din Bruxella spune, că agenția transvaaliană de acolo e convinsă, că *rĕsboiul va dura încă de aicĭ înainte fórte mult.* Burii țin neclintit la independență, care décă nu li-se va lăsa, ei sunt gata a-se jertfi până la unul. *Johannesburg* și *Pretoria* se pregătesc a întêmpina un asediu îndelungat. Décă apĕrarea Johannesburgului va necesita nimicirea minelor de aur, Burii nu se vor da îndĕrĕt nicĭ dela acésta. Și din Johannesburg ca și din ¡Petoria femeile și copiiĭ sunt transportațĭ la Lydenburg și la Lourenzo-Marqueze.

Institutul Otteteleșanu.

Publicațiune.

Cu începerea viitorului an școlar 1900—1901 se vor primi șépte-spre-ḑece eleve în Institutul de fete dela Măgurele, fundat de Ioan Otteteleșanu și înființat de Academia Română, sub înaltul Patronagiu al M. S. Regelui, cărora li-se vor da, conform dispozițiunii testamentare a rĕposatului fundator, o crescere casnică și instrucțiunea cuvenită unei „bune mame de familiă, fără pretențiunĭ séu lux".

Cursul va fi de 5 anĭ, în timpul cărora elevele vor avé tótă întreținerea în Institut.

Sunt admise în institut copile născute din părințĭ românĭ sĕracĭ, pe deplin sănĕtóse, carĭ până la 5 August 1900 au împlinit 12, dér încă nu 14 anĭ, au pregătirea, ce se dă în școlele primare din România și au obținut la terminarea cursului primar cel puțin media 7. Candidatele cu clase secundare au sĕ presinte certificatele de clase secundare, avênd media cel puțin 6.

Două surorĭ séu două vere primare nu pot fi admise în Institut.

Părinții elevelor, ce vor fi primite în institut, nu pot sĕ-șĭ ia fiicele de sfintele sĕrbătorĭ orĭ pe timpul vacanțelor în familiă și Direcțiunea îșĭ conservă dreptul de-a le da orĭ nu voiă elevelor de-a petrece în familiă de vacanțe.

Părinții aspirantelor orĭ representanții legalĭ ai acestora, au sĕ trimită — până la *5 August 1900* — cererile însoțite de *act de nascere*, *act de vaccină*, *act de paupertate*, în care se va arăta și numĕrul copiilor și *atestat școlar* despre terminarea claselor primare, la *Academia Română* (calea Victoriei Nr. 135), pentru *Comisiunea fundațiunii Otteteleșanu*, care, esaminând actele și luând informațiunile, ce va crede de cuviință, va dispune ca concurentele, ce îndeplinesc condițiunile mai sus precisate, sĕ fiă supuse la un esamen de primire, prin care se va constata gradul de pregătire în ceea ce privesce cetirea și scrierea, analisa etimologică și cea sintactică, cele patru operațiunĭ, geografia și istoria țĕrilor române.

Concurentele, carĭ nu sunt din România se admit fără esamen de primire, în virtutea atestatelor obținute în școlele similare din patria lor, și au sĕ trimită la Academia Română, tot până la 5 August, cererile însoțite și de atestat medical.

Resultatele esamenului se vor supune, dimpreună cu tóte actele, printr'un raport, Augustului Protector al Academiei Române, Majestății Sale Regelui, căruia îi aparține a decide în privința primirii.

Esamenele se vor face în localul Academiei la 9 Septemvre 1900.

Bucurescĭ, 6 (19) Maiŭ 1900.

Necrolog.

Maria N. Ciurcu, în numele sĕu, al fiiului Nicolae, al fraților Ioan și Sterie și al tuturor rudeniilor, au durerea a Vĕ face cunoscută pierderea prea iubitului soț, tată și frate

Nicolae N. Ciurcu

încetat din viață în Viena, Duminecă în 7 (20) Maiŭ a. c., în etate de 54 anĭ.

Rĕmășițele pămêntescĭ ale mult regretatului decedat, vor fi ridicate Sâmbătă în 13 (26) Maiŭ a. c. la órele 3 p. m. din capela din Gróverĭ și înmormêntate în cimiteriul de-acolo.

Brașov, 11 (24) Maiŭ 1900.

ULTIME SCIRI.

Lorenzo-Marqueze, 24 Maiu. La rîul *Rhenoster* s'a dat o luptă înfocată. Burii ocupară la nord o posiție tare, pentru a împiedeca trecerea preste rîu. Ei au distrus podul și traseul căii ferate.

Pretoria, 24 Maiu. S'a decis de către aliațĭ *apĕrarea Johannesburgului până la ultimul om.*

DIVERSE.

Bătaia de florĭ dela șosea. Mercurĭ în 10 Maiŭ în adevĕr Bucurescii au fost în sĕrbătóre. Pe lângă parada militară a mai fost și o serbare, așa numită bătaia florilor. Acest sport, peste măsură de plăcut, îșĭ are origina în Italia, de unde s'a rĕspândit apoi în Franța.

In Paris o bătaiă de florĭ póte sĕ coste până la 6—7.000.000 de lei. In adevĕr e demn de vĕḑut o bătaie de florĭ la Paris, unde toțĭ se întrec în escentricitățĭ și în așĭ decora mai bine trăsurile și landourile.

Nu e vorbă, scrie „Apĕr. Naț.", și la noi a început sĕ prindă acest gen de sport, ba putem ḑice, că a luat chiar un avênt cum nu se aștepta.

Am avut ocasia sĕ vĕd erĭ o serbare, care mi-a făcut impresiă că ar fi dată pe câmpiile Elisée din Paris. Nimic nu lipsea, ca sĕ fiă în tótă splendórea.

Trăsurile cele mai luxóse, garnisite cu gust, care de care mai frapante, încântând ochiul. Am remarcat câte-va trăsurĭ aranjate cu un gust deosebit și o măestriă, care uimesce. Am spus, că acest gen de sport a început sĕ prindă la noi; ei bine, serbarea de erĭ a reușit pe deplin, cu tot timpul rece și noros. Nimenĭ nu se aștépta la un succes așa de desĕvîrșit.

La ora 5 și jumĕtate, au sosit și AA. LL. RR. Principele Ferdinand și Principesa Maria, împreună cu Prințul moștenitor Carol.

In acel moment, serbarea era în tótă splendórea ei. Toțĭ se antrenaseră și se bateau cu florĭ într'un mod disperat. Nu mai căută nimenĭ, cunoscut, necunoscut, arunca câte-o plóie de buchete.

Era ceva fermecător de poetic.

Dómnele și domnișórele, cele mai multe de o frumsetă încântătóre, deveniseră purpurii la obrajĭ, din causa antrenării și lovirei cu florĭ peste față, culóre, ce de altfel le prindea de minune.

Prințul și Principesa erau asediațĭ de buchetele de florĭ, dér și dênșii, la rêndul lor, aruncau buchetele cu nemiluita. S'a petrecut așa cum rar se petrece.

Și nimenĭ n'a regretat.

Inițiatórele acestei încântătóre serbărĭ sunt d-nele Cantacuzino, fiica d-lui G. G. Cantacuzino, și Pherichyde.

Serbarea a fost dată în beneficiul copiilor sĕracĭ, de către societatea „Obolul"

Abia târḑiu la óra 8, lumea a început sĕ se retragă, cu regret însĕ, că a înoptat prea curând.

baioneta. Pe soldații sĕi îi însufleția mai totdéuna cu strigarea: „Ura, baioneta!"

Trupele îl iubeau peste mĕsură. Diceau despre el: „Suvorov al nostru împarte tóte cu noi. Nĕcasurile și învingerile, numai prada nu, acésta ni-o lasă numai nouĕ". Dér el ținea strict la ordine, pedepsea pe jăfuitorĭ și ucigașĭ. „Soldatul este creștin, nu tâlhar", era devisa lui. Inalta părere, ce o avea el despre etica rĕsboiului, décă se póte numi așa, se arăta în aceea, că era contrarul duelului — „sabia sĕ fiă trasă numai pentru apĕrarea patriei".

C'un cuvênt: Suvorov era un caracter, fiă-care policar un bărbat. Cum dice numai Emerson: „Caracterul este ordinea morală, privită prin mediul naturei personale. Ómenii de caracter sunt consciința societății, din care fac parte". Ér Samuel Smiles numesce caracterul una din cele mai marĭ puterĭ motrice ale lumii.

Este lucru firesc a crede ómenilor de caracter, a le da încredere, a-i imita. Geniul stîrnesce admirațiune, eroismul însuflețire, caracterul stima. In tóte timpurile și la tóte popórele se arată, cum asemenĭ bărbațĭ câștigă influință și cât valoréză și numai numele lor singur.

Când Washington, acest contimporan al lui Suvorov de dincolo de Ocean, s'a învoit de a primi comanda suprema, acésta s'a simțit tocmai așa, ca și când puterea armatei americane s'ar fi îndoit. Câțĭ-va anĭ mai târḑiu, după-ce Washington îmbĕtrânise și se retrase din viața publică spre a-șĭ petrece restul vieții liniștit la Mount Vernon, îi scrise președintele Adams: „Trebue sĕ avem numele d tale, permite, ca sĕ-l folosim; el conține mai mare efect, decât multe armate".

In decursul rĕsboiului din Peninsula Iberică, Sould atacă pe Portugesĭ și pe Englesĭ la Saurore; șirurile celor din urmă începuseră sĕ fiă cuprinse de frică; — atuncĭ apăru pe o colină un mic călăreț. El putea fi vĕḑut de ambele tabere. Pe unii îi cuprinse curagiŭ și însuflețire, pe ceilalțĭ frică și grózǎ: recunoscuseră în călăreț pe Welington. Pompejus dicea mândru: „N'am decât sĕ bat cu piciorul pe pămêntul Italiei, și va apare o armată". Bâta de peregrin a chalifului amar, insufla inimicilor mai multă spaimă, decât sabia altuia.

Asemenĭ eroi și numele lor înrîuresc încă puternic chiar și după mórtea lor. Când Douglas a fost rănit de mórte în bătălia dela Otterburn, el a dat ca ultimă parolă pentru bătăliă numele sĕu. Și strigând numele sĕu, rĕsboinicii sĕi învinseră — „Douglas mort, numele sĕu a câștigat bătălia", cântă Walter Scott. Nicĭ-odată Cesar n'a fost mai teribil și mai viu pentru contrarii lui, decât, când corpul lui bĕtrân sfâșiat a fost trântit la pămênt de ucigașii sĕi. Nicĭ-odată tăcutul Wilhelm de Orania n'a esercitat o mai mare influință asupra Țĕrilor de jos, decât când fù omorît de un agent iesuit în Delft. In urma morții sale staturile generale deciseră a purta cea mai estremă luptă.

Si astfel înrurì și Suvorov asupra Rusiei. Numele sĕu prețuia cât armate întregĭ. Memoria sa înrîuresce neîncetat, a devenit nervul vieții patriei sale rusescĭ, este vecĭnica gloriă a armatei rusescĭ. („P. Ll.")

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Maiu 1900.

Renta ung. de aur 4%.	114.75
Renta de coróne ung. 4%. . . .	91.40
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	120.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½% .	99.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	115.75
Bonurĭ rurale ungare 4%	91.35
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	92.50
Impr. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin .	138.25
Renta de argint austr.	97.40
Renta de hârtie austr.	97.—
Renta de aur austr.	114.80
Losurĭ din 1860.	135.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară .	17.77
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	722.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	717.—
Napoleondorĭ	19.27
Mărcĭ imperiale	118.25
London vista.	242.40
Paris vista.	96.27½
Rente de coróne austr. 4% . . .	96.35
Note italiene	90.40

Cursul pieței Brașov.

Din 24 Maiu 1900.

Bancnota rom.	Cump.	19.02	Vênd.	19.04
Argint român.	Cump.	18.80	Vênd.	18.84
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.24	Vênd.	19.28
Galbenĭ	Cump.	11.30	Vênd.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump.	127.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.72	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

ANUNCIURI
(inserțiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei administrațiunĭ. In casul publicăriĭ unuĭ anunciu maĭ mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face maĭ de multe-orĭ.

Administr. „Gazetei Trans.“

Publicațiune de licitață.

Comitetul parochial al bisericei române ort. or. a Sf. Treimĭ din Brașov, suburbiul Tocile va da în anteprizâ prin licitație publică minuendă **adaptarea școlei române de pe Tocile** și a **casei de ședințe** a Comitetului parochial, precum și **zidirea unei case de locuință** pentru ecliserul bisericei.

Licitația se va ținé în școlă **Duminecă în 21 Maiŭ st. v. (3 Iunie st. n.) 1900 la 2 óre d. a.**

Prețul strigărei pentru adaptarea școlei și a casei de ședințe este de 1923 fl. 28 cr., éră pentru zidirea casei de locuință a ecliserului de 1071 fl. 57 cr., la olaltă **2994 fl. și 85 cr.**

Amatorii de licitațiă vor depune vadiu de 10% dela prețul strigărei în banĭ gata séu în hârtii de valóre.

Până la licitațiă se primesc și oferte închise, la care trebue acludat același vadiu.

Planurile de adaptare și zidire, preliminarele de spese și condițiunile de zidire se pot vedé la oficiul parochial al bisericei.

Brașov, în 7 Maiŭ 1900.

Comitetul parochial.

Vasile Sfetea, președinte. (1—3) Ioan Suciu, notar.

Sz. 783—1900. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint tlkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a Grama Popa Venczenez és társa végrehajtatónak Stroia George lui George végrehajtást szenvedő elleni 1236 kor. tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbiróság területén lévő Reusor községben fekvő reusori 26 sz. tljkvben A † 43, 44 hrsz. ingatlanra 292 koronában ezennel megallapitott kikiáltási árban a Viszarverest, Stroia Petru reusori lakós korábbi vevő költségére és veszélyére az általa befizett bánatpénz elvesztése mellett valamint az ugyazon k. jkvben foglalt

338	hrsz. ingatlanra	86 kor.	2403	hrsz. ingatlanra	18 kor.
364	„ „	22 „	2408	„ „	30 „
433/2	„ „	36 „	2548	„ „	16 „
864	„ „	76 „	2596	„ „	12 „
1291	„ „	36 „	2698	„ „	10 „
1451	„ „	8 „	2774/1	„ „	4 „
1457	„ „	20 „	2818	„ „	16 „
1680	„ „	32 „	2904	„ „	8 „
1686/1	„ „	28 „	2948	„ „	8 „
2047	„ „	62 „	3221	„ „	10 „
1912	„ „	28 „	3286	„ „	42 „
1947	„ „	20 „	2516 a/13	„ „	20 „
2039	„ „	98 „	2516 a/13		
2058	„ „	88 „	3103	„ „	22 „
2202/2	„ „	44 „	2710/3b	„ „	24 „
2204, 2205	„ „	122 „	3441	„ „	98 „
2316	„ „	52 „			

továbba a reusori 203 sz. tljkvben foglat 358 hrsz. ingatl. 52 kor. 975, 976 hrsz. ingatl. 100 kor. 1573 hrsz. ingatl. 16 kor. 3441 hrsz. ingatl. 98 kor., 914 hrsz. ingatl. 18 kor., 1520 hrsz. ingatl. 34 kor., 1671/1 hrsz. ingatl. 18 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban Chimboi Juonu és neje szül. Codia Maria javára C 1 alatt bekebelezett élet hossziglani haszonélvezeti jog érintetlen hagyása az árverést ezennel elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanokra **1900 évi junius hó 18 ik napján délelőtt 9 órakor** Reusori községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1900. évi február hó 12-án.

A kir. jbiróság mint telekönyvi hatóság

CSÁSZÁR kir. [illegible]

967.

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ.	3 fl. —
Pe șése lunĭ.	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ.	10 fr.
Pe șése lunĭ	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Dumineca.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 francĭ.
Pe șése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin **mandate postale.**

Domnii carĭ se vor abona din nou, sĕ binevoiéscă a srcie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numĕrul à **10 fil.** se vinde la librăria **Nic. I. Ciurcu** și la **Eremias Nepoții.**

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.